

ZÁVIDÍM SVÉMU HROBU
PROTOŽE ON SE DOČKÁ
NAPLNĚNÍ

**ZÁVIDÍM SVÉMU HROBU
PROTOŽE ON SE DOČKÁ
NAPLNĚNÍ**

**BARBORA
LÍPOVÁ**

**ZÁVIDÍM SVÉMU HROBU
PROTOŽE ON SE DOČKÁ
NAPLNĚNÍ**

1999–2009

„Budeme sami, nebo v davu? Ach, samota je tak málo pravděpodobná, bylo jí málo i za života, tak co teprve po smrti! Mrtvých je přece tolikrát víc než živých! V nejlepším případě se bude bytí po smrti podobat chvíli, kterou teď tráví na lehátku v odpočívárně: bude slyšet odevšad nepřetržité brebentění ženských hlasů. Věčnost jako zvuky nekonečného brebentění: upřímně řečeno bylo by možno si představit mnohem horší věci, ale i to, že by musela slyšet hlasy žen navěky, pořád, bez přestání, je pro ni dostatečný důvod Ipět zuřivě na životě a dělat vše, aby zemřela co nejpozději.“

(Milan Kundera: Nesmrtelnost)

DNES

Dnes jsem řekla:
„Bože to nepřežiji!“
A pak mi došlo...
že s tím právě budu muset žít

* * *

Pod lampou
největší tma
Pode mnou
největší debil
Jednoho večerního pokoje...

STÁŘÍ

S barvou a trvalou
už to dlouho trvat nebude

SEN

Liška v zahradě
zapálí stromy
a já v nich uhořím
jak...

HUDBA

Modré neony září
stejně jako
náhrobní desky v pohádkách

Pod vší tou
tíhou
není čeho se bát
nebe neleží
až tak na dosah

My jedeme pryč
ale pohádky a mrtví
tu budou pořád

NÉ JÁ NEJSEM PO OBRNĚ

Né já nejsem po obrně

Já jen...

žila...

v Brně

KOUPÁNÍ

Až si vlasy smočím
bude mi hezky

UKOLÉBAVKA

Ze svině – vylezlí
co ještě – kvílí
z mražáku ukolébavky

A ať je to
více či méně ohavné
poslední nejhezčí vzpomínka:
na záhyby
mé bílé noční košile

ODPOČÍVÁM V POKOJI!

Já v pokoji – bílá v bílé
Smradi za oknem – křičí
Ke stropu hledí – mé dlaně
Ležím na posteli a – pod ní
Postila přes prach – nevidí
Co je to život!
A já už tuším – že se neobrátím

VARIACE...

I.

Je zima
dívám se z okna do pokojů
a zase zpátky

nejsem objektivní
pod sněhem a peřinou
všechno
splývá v jedno

jako dítě mé
a jiné matky

II.

Je zima
čtu básně o jaru
a těším se na léto
těším se až si upletu
věnec
z rámu plastických oken

III.

Je zima
žijem a plynem
topíme...

ONA!

Nebyla to ona
ale její matka

NENÍ TO HRA

Volá mě máma
Dělám že neslyším
Rodím se sama

MÁM SLABÉ SRDCE

Mám slabé srdce
a ono jednou řekne: „Dost!“
A já řeknu: „Ano“
Protože rozhádat se
na konci života se svým srdcem
to opravdu nechci

V KRUHU

verze 1.

Mám pocit že už jsem dál
Vím od čeho a šťastná
Ale pak najeznu
náramek na parkovišti
Už u třetího oka
toho cizího rodinného stříbra
vím
že čím dál – tím blíž

ČEKÁNÍ

Otec synovi: „No tak synu,
čekám kdy mě porazíš“

Syn sám sobě: „Čekám kdy pochopíš
že už jsem tě porazil“

NÁVŠTĚVA RODINNÉHO PŘÍSLUŠNÍKA

Vypálit všechny měkké části

na mém těle

Krvácet

Jak vřelé

Díky

Jak vřelé

LAMPIČKA

Má stolní lampička
svítí a hřeje
Jak malá kurva

Tím svým plechem
dělá že uhýbá
A přitom...

OTAZNÍK

Jsem otazníkem zdali
jsme to už
dávno neprohráli?

RADIÁTOR

Zahřeje
na chvíli

* * *

Tvářím se jako bordel
Prší
Slepí chodí po Brně
a tváří se taky dost divně

Prší
Tři hodiny odpoledne
Uléhám do postele
tak dlouho nepřevlečené
důsledně porušuji původní plán

Tři hodiny – spíš třicet
Osoba rozráží dveře
usedá na místo vytlačené po mně
Hladím jí nohy
Ona: „Jak těžké je být světlem?“

Já... nic
Tvářím se jako bordel
snažím se splynout s věcmi
pod postelí

ŠIBENICE

Bára říkala
že to divadlo bude hodně o světlech
Mně to přišlo spíš o hovnu
alespoň že mám
mezi herečkami nejdelší vlasy
a nohy
a až bude stará
tak i prsa...

Děda vysadil prášky
jde to s ním z kopce
babičce to už ani nevadí
říká
že už si zvykne i na šibenici

Opočenský
se kterým mě seznámil táta
prohlásil
že jestli to divadlo nebude o sexu
tak bude naštvaný
protože
jedině tak to bude skutečně pravdivé

NÁBYTEK

V kuchyni
hledím náš umakartový nábytek
a myslím na tebe

POPULÁRNÍ

„Já kdybych začal hulit.

Já bych moh bejt populární...“

„Jo to je fakt “

„Já kdybych začal pít.

Já bych moh bejt populární...“

„Jenže já jsem v časopise čet
že alkohol ti zkracuje život o dvacet tři let
a ženám že prý stačí poloviční dávka“

„A co to bylo za časopis?“

„Aha!“

„Aha...“

„To já si radši vezmu těch dvacet tři let
než bejt populární“

„Jo to je fakt... “

Jo

* * *

Děda mě okřik
„psi nejl!
ti žerou“

babička řekla
„nebreč
v noci
napuchnou ti oči“

a stáhla králíka z kůže
kterého před chvílí
ještě honila s kladivem
a děda se srpem zase ji

Tak stahuje nás
dolů

A co nabízím já?
To temno tam

ZÁMOŘSKÁ

Sedím a poslouchám
Claptona a Dvořáka
klidná a srovnaná...

...ani náhodou

vzpomínám
na lipovou alej
s přáním
že je to jediné
čím teď procházím...

ZÁVIDÍM SVÉMU HROBU

Závidím svému hrobu
protože on se dočká naplnění

VÁŽNÉ

Silné a vážné
stalo se patetickým a zastaralým
Posměvačné a lehkomyšlné
stalo se ceněným a moderním!

Tak to už se nedivím
že jsme všichni
ve sračkách!

Jen teď nevím
zda je to
stále ještě in
nebo už příliš vážné

ELVIS PRESLEY

Presley v kroji

Tak podobný mému dědovi

* * *

Nesnáším knihy
Vykrádají mě

ANDĚLKA

Jednou se Andělce zdálo
že má snad křivé nohy

Zda je tomu opravdu tak
se známých zeptat styděla
Lidé se jménem Andělka
přece neřeší takové věci!

Přítele se zeptat nechtěla
Dobře věděla že
lidem se jménem Andělka
se stejně lže

A tak se tahleta Anděla
nikdy nedozví
zda má skutečně
tak boží tělo
jak říkají

CHLAPEC

Ten chlapec
který se tu přede mnou
teď líbá
je tak mladý

Ani nevím
zda mi to vadí
nebo jen závidím

No uvidíme
podle dívčiny tváře

* * *

Sedím se svou matkou
její dlouhé prořídle vlasy
se v lehkém předklonu
táhnou až na zem

Hledíme na televizi
říkám že musím pryč

Chytne pramen svých vlasů
lehce zatáhne
a celý jí zůstane v dlani

„Tak já jdu“
„Ne nejdeš“ odpoví
„Proč ne?“
„Jelikož
mi dnes vypadly další vlasy“
„Aha“ opáčím

Opřeny o okraje sedačky
v lehkém předklonu
čekáme
až skončí reklama

* * *

Až vylezeme na ten náš vrchol
zjistíme
že je to jen vypouklá propast

Tak pojďme si hrát na čuráky
tak pojďme si hrát na básníky
tak pojďme si hrát na kuřáky
ať alespoň víme
že jsme neumřeli
pro nic (za nic)

HLAS

Jeho hlas
třepotal se u zdi
Stal se zvonkem pro místa
Spící
a nebylo třeba
již dlouhého dumání

ANDĚLKA II

Vždyť víš kolik toho Andělka chtěla
dnes udělat

Tak proč jsi jí polil všechny hračky
kávou?

Vždyť víš kolik toho Andělka chtěla
Tak proč jsi ji polil?

* * *

Uložen svým tělem
k odpočinku
v zemi
kde není třeba chodit dál
ani o pár kroků
nebude to lepší
alespoň už
nemusím posilovat
učím se milovat
že chyba je jen otázkou času
ne síly

* * *

Spasitel se odrazil ode dna

nabírá síly na poslední soud

tak čekám

Poslední chvíle

poslední píseň

stále líbezně mizerná

* * *

Půjdu domů
stejnou cestou
vstříc stejným věcem
ale
obrysy ztrácejí se v mlze
tak si říkám
bude i jiná se stejným jménem

OBSAH

DNES	7
* * * (Pod lampou...)	8
STÁŘÍ	9
SEN	10
HUDBA	11
NĚ JÁ NEJSEM PO OBRNĚ	12
KOUPÁNÍ	13
UKOLÉBAVKA	14
ODPOČÍVÁM V POKOJI!	15
VARIACE...	16
ONA!	18
NENÍ TO HRA	21
MÁM SLABÉ SRDCE	22
V KRUHU	23
ČEKÁNÍ	24
NÁVŠTĚVA	25
RODINNÉHO PŘÍSLUŠNÍKA	25
LAMPIČKA	26
OTAZNÍK	27
RADIÁTOR	28

* * * (Tvářím se jako bordel...)	29
ŠIBENICE	30
NÁBYTEK	32
POPULÁRNÍ	35
* * * (Děda mě okřik...)	36
ZÁMOŘSKÁ	37
ZÁVIDÍM SVÉMU HROBU	38
VÁŽNÉ	39
ELVIS PRESLEY	40
* * * (Nesnáším knihy...)	41
ANDĚLKA	42
CHLAPEC	45
* * * (Sedím se svou matkou...)	46
* * * (Až vylezeme na ten...)	47
HLAS	48
ANDĚLKA II	49
* * * (Uložen svým tělem...)	50
* * * (Spasitel se odrazil...)	51
* * * (Půjdu domů...)	52

**BARBORA
LÍPOVÁ**

**ZÁVIDÍM SVÉMU HROBU
PROTOŽE ON SE DOČKÁ
NAPLNĚNÍ**

Vydalo v roce 2009
nakladatelství Printia,
Svatoslavova 33, Praha 4
Ilustrace z archivu autorky
Sazba Roman Polák
Tisk Printia, Praha
Vydání první

**BARBORA
LÍPOVÁ**

(*89)

Studovala Gymnázium v Mikulově, kde založila pohybové divadlo „Přechod“. Dále navštěvovala Biskupské gymnázium v Brně (ped. Mgr. Vít Slíva). Rok středoškolského studia v USA. Nyní studentka Masarykovy univerzity v oborech Bezpečnostní a strategická studia, Politologie a Mediální studia a žurnalistika. Stáž v Bohemia National Hall NY.

Zabývá se také současným moderním tancem v taneční skupině „malé f“.

Žije a studuje v Mikulově, Brně a Praze. Básnická sbírka Závidím svému hrobu... je autorčinou prvotinou a je sestavena z básní let 1999–2009.

Děkuji všem, kteří mi pomáháte a také těm, co mne nenecháváte v klidu.

BL (blipova@centrum.cz)

**BARBORA
LÍPOVÁ**